3a. Michael Strunge: REVOLUTION

Digtet er fra digtsamlingen Vi folder drømmens faner ud fra 1981. Michael Strunge (1958-1986), dansk digter.

En snavset himmel betragter i uro vore fester: Vores ord, musik og dans kaster røde, blå stråler af lys over parlamentets og bankernes mure. Grænserne mellem vore hjerner

- 5 skal ophæves!
 - Blodets tempo skal udmatte vore hjerter vore sjæle skal forbindes med frie hænder. Den ydre verden skal ændres TOTALT efter vor transformation af den til ruiner
- 10 med Explosions-Roserne.

Vi ses! i byen trækkende på de nye ideer i grov uvidenhed om historien på vej ind i en rus

- 15 som omfatter hele planeten:
- Nye livsmønstre tegnet på murene!

Kærlighedens diktatur!

Barnet som filosof!

Livets styring tildelt den enkeltes hjerne,

20 ophøjet til stat!

3b. U.P. Overby: Snart dages det

Digtet er fra 1871 og oprindeligt et særtryk omdelt i enkeltark i 1872. Det bærer også titlen Snart dages det brødre - Socialisternes march. U.P. Overby (1819-1879), dansk digter.

Snart dages det, brødre, det lysner i øst, til arbejdet fremad i kor!
Man håner den fattiges eneste trøst:
Vor ret til at leve på jord,
man deler vor frihed, beskærer vort brød.
Til arbejdet, liv eller død!

Årtusinders åg¹ på vor nakke blev lagt, vi bar det og tav i vor nød!

Men er vi de mange, så være det sagt:

Vi fordrer det daglige brød.

Samdrægtige² går vi i sorg og i nød til arbejdet, liv eller død!

Til trælle i sind og til slaver af guld den voksende slægt fostres frem, ¹⁵ og jorden så aldrig så usselt et kuld som det, der på den nu har hjem; thi lykken må visne ved tryglen³ om brød. Til arbejdet, liv eller død!

Vor arne⁴ er kold og vort hjem kun et skjul
²⁰ for trængsler og tvedragt⁵ og savn,
vor idræt⁶ man fængsler i bur som en fugl
og kaster foragt på vort navn. –
Os levnes kun hadets den ulmende glød.
Til arbejdet, liv eller død!

¹ åg: bæreredskab, tung byrde.

² Samdrægtige: enige.

³ tryglen: indtrængende bøn.

⁴ arne: ildsted.

⁵ tvedragt: uenighed, splid.

⁶ idræt: indsats, bedrifter.

Rigmændene fodres ved arbejder-slid, og præsterne fører os frem til pøle af svovl på den yderste tid, når ikke vi ofrer til dem.
Vi bygger en guldgrav, tyranner, for brød!
Til arbejdet, liv eller død!

Det knager i samfundets fuger og bånd. Lad falde hvad ikke kan stå! Men ræk mig, o broder, din barkede⁷ hånd, før i løgn og af sult vi forgå, ³⁵ en bygning vi rejser til skærm i vor nød, til arbejdet, liv eller død!

⁷ barkede: ru og slidte.